

Generální konference ICOM v Miláně, 3.-9. července 2016

ICDAD

Mezinárodní komise ICDAD zaměřila program svojí konference s ohledem na hlavní téma Muzea a kulturní krajina na přínos uměleckých řemeslníků k rozvoji regionů. Příspěvky se věnovaly představení dílen, manufaktur i jednotlivých tvůrců, kteří působí mimo hlavní centra a pomáhají utvářet a formovat kulturní dědictví v různých oblastech.

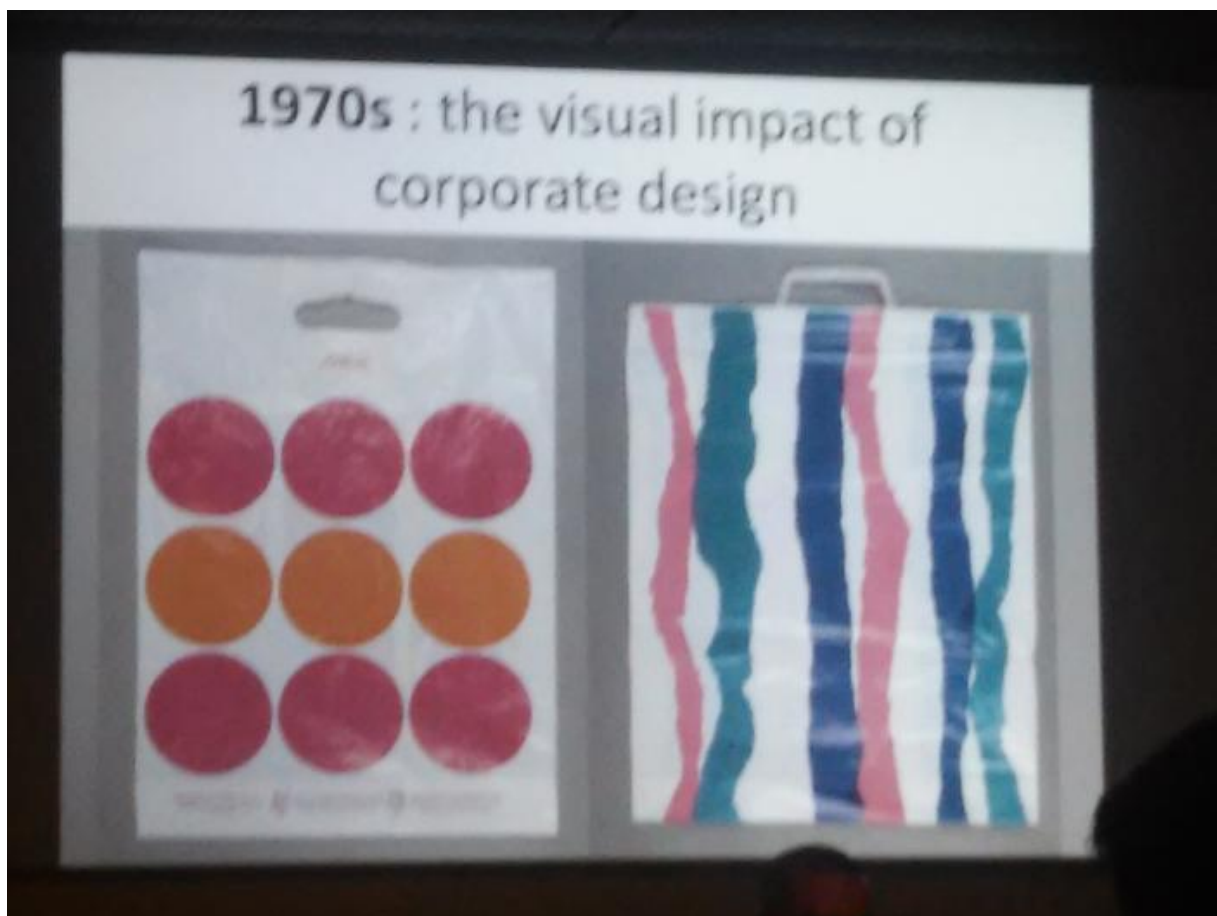

ICDAD připravuje na generální konference obvykle program ve spolupráci s další mezinárodní komisí. Nejčastěji ve spolupráci s komisemi DEMHIST, ICFA a GLASS. Právě s posledně jmenovanou komisí proběhl úvodní společný panel. Pozornost byla věnovaná sklu historickému i současnému. V úvodní přednášce Helena Koenigsmarková představila projekt Light Glass Society a téma skleněných lustrů, které spojuje obě komise. LGS se zabývá výzkumem produkce lustrů evropských skláren. Na závěr prvního panelu představil Reino Liefkes, kurátor sbírky skla a keramiky Victoria a Albert Musea v Londýně pozoruhodný projekt restaurování porcelánové fontány umístované na slavnostní tabule Triumf Amfitrité z roku 1747, který využíval skenování s 3D modelace nedochovaných prvků a s pomocí moderních technologií odhaloval finisy arkanistů z poloviny 18. století.

Další panely komise ICDAD byly samostatné, podle Semperovské tradice strukturované do bloků podle jednotlivých materiálů. Vedle sebe se potkaly příspěvky, které odhalují velmi složitou pozici tradičních řemesel v 21. století. Martina Lehmannová představila v příspěvku Because of Tuberculosis – History and contemporary situation in production of tapestries and gobelins in Czech Republic založení a produkci Moravské gobelínové manufaktury ve Valašském Meziříčí a Ateliéry tapiserií v Jindřichově Hradci, které v průběhu 20. století přispívaly významným způsobem k rozvoji a výrobě tapiserií ve světovém kontextu a kultivovaly svým působením rozvoj společnosti v regionech. Dnes je jejich situace velmi složitá a přežívají právě díky regionům a smutné skutečnosti nízkých nákladů na

pracovní sílu v nich. Stejnou situaci popsala Melissa Rinne, kurátorka Národního muzea v Kyotu. Představila dílny zabývající se výrobou látek na kimona a ukázala pro Evropany překvapivé spojení výroby látek s krajinou, kdy po utkání jsou rozprostírány na sněhové pláň, protože sníh zlepšuje vlastnosti tkaniny. Situace těchto dílen je stejná jako gobelínových manufaktur v Česku. Řada z nich už musela z ekonomických důvodů skončit produkci. Společnost se tak připravila o výjimečnou tradici, kterou bude velmi složité, pokud vůbec možné, obnovit.

Z dalších příspěvků zaujal pozornost Christian Hörack z Uměleckohistorického muzea v Neuchatel ve Švýcarsku, který zpracovává téma nákupních plastových tašek. Téma ho zajímá především s ohledem na grafické řešení potisku tašek.

Velikým úspěchem přípravného týmu bylo pozvání generálního ředitele Pinacoteca di Brera v Miláně pana Jamese M. Bradburna, který představil svou práci v pinakotéce. V nedávné době došlo k proměně 20ti italských muzeí z příspěvkových organizací na nadace, které mají volnější formu hospodaření. V té souvislosti proběhla výběrová řízení na ředitele všech těchto institucí. Úkolem nových vedoucích bylo připravit programy dalšího rozvoje a oživení zájmu o muzea mezi Italy. James M. Bradburne představoval několik praktických kroků, které učinil, jako diverzifikace popisů, doprovodných programů, přizpůsobení na konkrétní cílové skupiny, rozvoj spolupráce s významnými osobnostmi apod.

Martina Lehmannová

Součástí programu byly i návštěvy milánských muzeí:

Bagatti-Valsecchi Museum

Villa Necchi

Fondazione Prada

Triennale

